

Vogels kijken op Tiengemeten.

De zo langzamerhand traditionele jaarlijkse excursie naar het eiland Tiengemeten is dit jaar gehouden zaterdag 6 april. Dick Jonkers en Antje van Sloten traden op als excursieleiders.

Hilde Meily

Ruim op tijd in kwamen we aan in Nieuwendijk, waar de pont ons zou overzetten over het Hittersche of Vuile Gat. We waren niet de enige groep die deze zaterdag voor een excursie naar Tiengemeten uitgezocht had. Het was er stikdruk met groepen. Ongewild raakten we enkele deelnemers in de massa kwijt en die moesten de tweede vaart afwachten. Dat duurde gelukkig niet lang, omdat de pont door de grote drukte heen en weer voer, terwijl hij dit normaal een keer per uur doet. Tijdens de overtocht trokken zowel enkele grote zaagbekken als een middelste zaagbek onze aandacht. Eenmaal op het eiland, verspreidde de massa bezoekers zich gelukkig snel.

Onze groep bestond uit ongeveer 14 personen. Onze aandacht concentreerde zich al gauw getrokken op de grote uitgespreide water- en

moerasvlakten. Het turen en kijken kon beginnen!

Midden op die uitgestrekte watermassa stond ergens een huisje, dat een gemakkelijk steunpunt was om de plaats en afstand te bepalen van waar we naar kijken moesten! Hier hielden zich wintertalingen, krakeenden, futen, pijlstaarten, slobeenden, kuifeenden tafeleend en bergeend op. Ondertussen vloog hier en daar een enkele roofvogel over. Een bruine kiekendief was op jacht en dit gold ook voor verschillende torenvalken. Een smelleken ijelde jagend langs, op zoek naar een prooi. Een buizerd cirkelde rond en een blauwe kiekendief op trek stak het eiland over. Even later passeerde zelfs een havik.

Ook zagen we natuurlijk verschillende soorten ganzen, meestal in groepjes bij elkaar overvliegend, zoals de 'keffende' brandganzen, grauwe ganzen, Canadese en nijlganzen. Soms stond er 'n groep ganzen bij elkaar op een dijkje of in een uiterwaardje te foerageren. Knobbelzwanen, en de aalscholver en lepelaar ontbraken niet. Van de laatstgenoemde soort kwam ook een groep overvliegen, die uit veertien exemplaren bestond. Na goed zoeken ontdekten we ook grote zilverreigers die zich ophielden tussen de begroeiing. Een afgedankt meubelstuk aan de kant van de weg nodigde uit om even te pauzeren. We waren trouwens zo langzamerhand wel aan een petit dejeuner toe! Foerageren is immers werk van 'n vogel! We zagen later op de dag een leuk voorbeeld van verschillende manieren van foerageren bij steltlopers. Er waren er die voortdurend van achter naar voren en

omgekeerd renden en daarbij met de snavel de kale plekken in het drassige moeras afzochten. Dat waren bonte strandlopers. De bontbekplevieren hadden een andere methode. Zij kwamen aanlopen, stonden plotseling stil, bleven lange tijd staren naar een bepaald punt en schoten dan opeens toe naar hun prooi. Een tureluur trok eveneens onze bijzondere aandacht, wanneer hij vliegensvlug langs ons heen schoot en dan met een sierlijke boog achter de rand van de oever verdween. Het snelle heen en weer en op en neer schieten was vermakelijk.

Ondertussen wilden we wel weer eens even gaan zitten. De Suzannahoeve, een grote tot eetgelegenheden omgebouwde boerderij, bood ons die gelegenheid. We lieten ons daar de soep, brood en koffie goed smaken.

Tijdens de tweede helft van de dag, liepen we wat verder uit elkaar. Het ene groepje bleef hier of daar wat langer staan, terwijl het andere inmiddels weer wat anders had ontdekt, zoals het gewoonlijk gaat. Iedere keer was er weer wat te horen of te zien, zoals de roep van de grutto en de zwarte ruiter. Enkele fazanten stapten rustig tussen de op grasland aanwezige ganzen en hielden door hun roep met elkaar als het ware een onderhoud.

De holenduif was ook ergens te horen, groepjes watersnippen vlogen over. Vijf

soorten meeuwen lieten zich hier of daar zien. Ook de 'landvogels', zoals vink, de spreeuw, koolmees, groenling, zwarte kraai, kauw, ekster zijn gezien. De tjiftjaf was te horen, maar van de overige kleine zangvogels was het aantal soorten minimaal. Graspieper en veldleeuwerik, lieten zich gelukkig wel zien of horen.

Het koude en natte voorjaar hield haar weelde nog even verborgen. Enkele planten, waaronder madeliefjes en klein hoefblad lieten zich schuw bloeiend zien. Voordat de pont kwam om ons weer over te zetten, konden we nog even op een bank tegen de muur van de zon genieten. Dat was het einde van de excursie, die 62 verschillende vogelsoorten opleverde!

Foto's van Aline Fleming